

Arrest

nr. 187 641 van 29 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 12 april 2017.

Gelet op de beschikking van 20 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL die *loco* advocaat M. VAN DER HASSELT verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin nieuwe documenten of

bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag heeft uiteengezet, met name zijn vrees om vermoord te worden wegens het aanklaarten van fraude binnen het Ministerie van Defensie bij de Commission of Integrity. Hij voegt daaraan toe dat er op 16 september 2016 een huiszoeking werd gedaan in zijn huis door officieren en dat een tweetal weken later zijn huis en zijn wagen werden aangevallen.

Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raad arrest nr. 176 374 van 14 oktober 2016 omdat er geen geloof wordt gehecht aan zijn asielrelaas en omdat er in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag legt verzoeker de volgende documenten neer: foto's van zijn wagen, de overlijdensakte van zijn vriend R., een foto van de grafzerk van R., enkele documenten in verband met de aanval op zijn wagen en zijn huis (een proces-verbaal, een klacht, een brief aan de onderzoeksrechter van al Rusafa, en aanvraag voor een kopie van de politiedocumenten, een ontvangstbewijs van 1000 dinar), en documenten in verband met straffen voor deserteurs van het Ministerie van Defensie. Verder legt verzoeker een originele CD-rom neer en een originele DHL enveloppe.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. De Raad wijst er vooreerst op dat aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige asielaanvraag werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet

op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonbaar in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

5.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het poneren van een vrees voor vervolging, het volharden in zijn asielrelaas en de bewijswaarde van de door hem bijgebrachte documenten en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze vaststellingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Zo gaat verzoeker er ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zoals blijkt uit 's Raad arrest nr. 176 374 van 14 oktober 2016. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Gelet op deze vaststelling en mede gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat er in Irak een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden, kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan de door verzoeker neergelegde documenten die gaan over de aanval op zijn wagen en zijn huis.

Wat betreft de vaststelling dat het vermelde YouTube-filmpje niet te vinden is op de CD-ROM, veronderstelt verzoeker dat het gaat om een technische fout en vraagt hij tijd om dit filmpje nog aan te brengen. Vermits verzoeker echter dit filmpje tot op heden (nog) niet heeft bijgebracht, kan de Raad niet verifiëren of hetgeen verzoeker beweert daadwerkelijk op dit filmpje te zien is. Bijgevolg kunnen verzoekers verklaringen niet voor waar worden aangenomen louter op basis van diens bewering dat de vraagstelling in het filmpje duidelijk aantoonbaar dat het onderzoek gevoerd werd naar aanleiding van de door hem verstuurde mail.

5.2. Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, oordeelt de commissaris-generaal op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. In casu is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ

30 januari 2014, C 285/12, Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, § 30; EHRM, NA v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, J.H. v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde als de in het administratief dossier opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvullen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd.

Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad

niet stilgefallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Iraakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Iraakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Iraakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Iraakezen terug naar Bagdad.

Waar verzoeker de veiligheidssituatie in Bagdad betwist en rapporten en persartikelen bijbrengt om aan te tonen dat de veiligheidssituatie er van die aard is dat Bagdad niet veilig is, dient opgemerkt te worden dat uit deze informatie geenszins blijkt dat er actueel voor burgers Bagdad een reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, doch evenwel in dezelfde lijn liggen als de informatie van verweerder. Verzoeker brengt dan ook geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

6. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop

in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 6 april 2017, voert verzoekende partij aan dat zij een aanvullende nota wenst in te dienen met originele stukken. Zij volhardt in de middelen van haar verzoekschrift en wijst erop dat zij tal van nieuwe elementen heeft aangevoerd waardoor haar tweede asielaanvraag in overweging moet worden genomen. Zij diende met name volgende stukken in: foto's van haar wagen, de overlijdensakte van haar vriend R., een foto van de grafzerk van R., enkele documenten in verband met de aanval op haar wagen en haar huis (een proces-verbaal, een klacht, een brief aan de onderzoeksrechter van al Rusafa, en aanvraag voor een kopie van de politiedocumenten, een ontvangstbewijs van 1000 dinar), en documenten in verband met straffen voor deserteurs van het Ministerie van Defensie. Verder legt verzoekende partij een originele CD-rom neer en een originele DHL enveloppe.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de beschikking van 6 april 2017 opgenomen grond. Verzoekende partij beperkt zich immers hoofdzakelijk tot het verwijzen naar de documenten die zij in het kader van haar huidige tweede asielaanvraag heeft neergelegd, doch ze ontkracht, noch weerlegt hetgeen met betrekking tot die documenten in de bestreden beslissing en de beschikking wordt vastgesteld.

Door de commissaris-generaal wordt in de bestreden beslissing omtrent voornoemde documenten op goede gronden het volgende vastgesteld: *“In het kader van uw huidige tweede asielaanvraag legt u ook een aantal nieuwe documenten neer: enkele originele documenten betreffende de aanval op uw woning en uw huis (een proces-verbaal, een klacht, een brief aan de onderzoeksrechter van al Rusafa, een aanvraag voor een kopie van de politiedocumenten en een ontvangstbewijs van 1000 dinar), een CD-ROM waarvan u verklaart dat er videobeelden op staan over de ondervraging van de Minister van Defensie betreffende de fraude, een foto van de overlijdensakte van uw vriend R.(...) en een foto van zijn grafsteen, vijf kopieën van foto's van uw uitgebrande wagen, documenten van het Ministerie van Defensie betreffende de straf die wordt opgelegd aan deserteurs en een originele enveloppe van DHL. Echter, ook deze documenten liggen volledig in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, nl. de bedreigingen omwille van het aanklaarten van fraude binnen het Ministerie van Defensie bij de Commission of Integrity, waarover tijdens uw vorige asielaanvraag werd vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om aan te tonen dat u omwille hiervan vervolging zou hebben ondergaan (zie 1e AA, cf. administratieve dossier). Het gros van de door u neergelegde documenten die gaan over de aanval op uw wagen en uw huis (documenten 1, 5-9) zijn echter (kleur)kopieën en geen originelen, in tegenstelling tot wat u beweert (DVZ verklaring, 2^e AA, rubriek 17). Bijgevolg kan hun authenticiteit op geen enkele wijze nagegaan worden. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze door u neergelegde Iraakse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. Daarbij dient nogmaals opgemerkt te worden dat deze documenten betrekking hebben op incidenten (nl. de brandstichting in uw auto en de huiszoeking*

bij u thuis) die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond werd beschouwd (nl. uw verklaringen betreffende het aanklaarten van fraude binnen het Ministerie van Defensie bij de Commission of Integrity, 1^e AA, cf. administratieve dossier). Bijgevolg zijn deze stukken niet van dien aard dat ze aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw initiële asielrelaas iets zouden kunnen veranderen. Ook de door u neergelegde foto's van uw wagen kunnen hieraan niets wijzigen, daar deze foto's van eender welke wagen kunnen genomen zijn en uit deze foto's niet valt af te leiden dat uw wagen in de door u geschetste context en omwille van uw initiële problemen is aangevallen en uitgebrand, in tegenstelling tot wat u verklaart in uw huidige asielaanvraag. Ter staving van de dood van uw vriend R.(...) legt u een foto van zijn overlijdensakte en een kopie van een foto van zijn grafsteen neer (documenten 3-4). Er dient eveneens opgemerkt te worden dat deze documenten louter betrekking hebben op een element dat reeds als ongeloofwaardig werd beschouwd in uw eerste asielaanvraag en dit door de RvV werd bevestigd (cf. beslissing CGVS 1e AA, cf. administratieve dossier). Wat betreft de door u neergelegde CD-ROM en uw verklaringen hieromtrent (u verklaart dat hierop beelden zijn te zien over de ondervraging van de Minister van Defensie, Khaled al-Obaidi, in het Iraakse Parlement waarmee u wil aantonen dat uw verklaringen omtrent de fraude binnen het Ministerie correct zijn), dient vooreerst opgemerkt te worden dat het door u vermelde YouTube-filmpje niet te vinden is op deze CD-ROM, enkel een bestand met een computercode in. Echter, zelfs indien de speech op deze CD-ROM te zien was, dient te worden opgemerkt dat het CGVS het reeds plausibel achtte dat er fraude werd gepleegd binnen het Ministerie van Defensie, maar dat uw eigen rol en betrokkenheid in deze zaak als ongeloofwaardig beschouwd werden. Aangezien deze CD-ROM, of wat er had moeten op te zien zijn, enkel betrekking heeft op iets wat door het CGVS niet meteen in vraag werd gesteld (i.e. mogelijke fraude in uw Ministerie), gaat het hier niet over een nieuw element inzake uw eigen, persoonlijke vervolgingsfeiten. Wat betreft de door u neergelegde brieven van het Ministerie van Defensie waaruit zou blijken dat deserteurs vijf jaar gevangenisstraf opgelegd krijgen wegens en ze voor de militaire rechtbank moeten verschijnen, dient opgemerkt te worden dat deze documenten betrekking hebben op de reeds door u aangehaalde desertie tijdens uw eerste asielaanvraag en de volgens u daaropvolgende buitenproportionele bestraffing, dewelke door de informatie ter beschikking van het CGVS werd weerlegd, bevestigd door de RvV (cf. beslissing CGVS 1e AA, cf. administratieve dossier). Hierbij dient opgemerkt te worden dat de door u neergelegde documenten enkel de informatie ter beschikking van het CGVS bevestigen, nl. het riskeren van een gevangenisstraf bij desertie, maar dat, zoals gesteld in de vorige beslissing en bevestigd door de RvV, dit bezwaarlijk als een disproportionele of onevenredig zware bestraffing wordt gezien (cf. beslissing 1e AA, cf. administratieve dossier). Bijgevolg zijn deze documenten niet van dien aard dat ze afbreuk kunnen doen aan de initiële beoordeling hiervan in uw eerste asielaanvraag. Uiteindelijk legt u nog een originele DHL-enveloppe neer (document 11). Dit document toont echter louter aan dat u post heeft ontvangen van uw broer uit Irak, meer niet."

Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt deze vaststellingen. Ze werpt evenmin een ander licht op de grond in de beschikking d.d. 6 april 2017 waar dienaangaande wordt vastgesteld dat "(...) verzoeker er ten onrechte van uit" gaat "dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zoals blijkt uit 's Raad arrest nr. 176 374 van 14 oktober 2016. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Gelet op deze vaststelling en mede gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat er in Irak een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden, kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan de door verzoeker neergelegde documenten die gaan over de aanval op zijn wagen en zijn huis."

Tevens wordt erop gewezen dat "Wat betreft de vaststelling dat het vermelde YouTube-filmpje niet te vinden is op de CD-ROM, veronderstelt verzoeker dat het gaat om een technische fout en vraagt hij tijd om dit filmpje nog aan te brengen. Vermits verzoeker echter dit filmpje tot op heden (nog) niet heeft bijgebracht, kan de Raad niet verifiëren of hetgeen verzoeker beweert daadwerkelijk op dit filmpje te zien is. Bijgevolg kunnen verzoekers verklaringen niet voor waar worden aangenomen louter op basis van diens bewering dat de vraagstelling in het filmpje duidelijk aantoont dat het onderzoek gevoerd werd

naar aanleiding van de door hem verstuurde mail.” Verzoekende partij gaat hier niet op in, minstens brengt zij geen concrete en valabele elementen aan die aan het voormelde afbreuk doen of hier een ander licht vermogen op te werpen.

Middels een aanvullende nota legt verzoekende partij ter terechtzitting een enveloppe van DHL neer alsook een stuk dat blijkens de bijgevoegde vertaling een ‘Samenvatting van een vonnis bij verstek – Nota van een aanhoudingsbevel’ d.d. 1 maart 2017 betreft.

De Raad benadrukt vooreerst dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen (RvS 14 juli 2011, nr. 7.257 (c)), wat *in casu* niet het geval is, zo blijkt uit 's Raad arrest nr. 176 374 van 14 oktober 2016 waarin in het kader van de vorige, eerste asielaanvraag van verzoekende partij werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas waarin zij tot op heden volhardt, met name de beweerde, doch ongeloofwaardig bevonden vrees omwille van en problemen (door het signaleren van fraude) op haar werk bij het (departement rantsoen en vervoer van het) Iraakse ministerie van defensie, welke beweerdelijk de reden zou zijn waarom zij begin augustus 2015 zou zijn gestopt met en niet meer terugkeerde naar haar werk. Documenten hebben namelijk enkel een ondersteunende werking, met name het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Om die reden, en gelet op (i) de informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Irak een hoge graad van corruptie heerst en allerhande documenten er tegen betaling kunnen worden verkregen waardoor de bewijswaarde van Iraakse documenten bijzonder relatief is, (ii) de gesolliciteerde, eenvoudige en gefabriceerde indruk van het stuk zonder enige officiële hoofding van de Iraakse militaire autoriteiten, en (iii) rekening houdende daarnaast met de vaststelling dat verzoekende partij eerder al bij haar vorige asielaanvraag in dit verband een document neerlegde dat een andere achternaam vermeldt dan de door haar in het kader van haar asielprocedure aangegeven, (iv) alsook het opmerkelijke gegeven dat ofschoon verzoekende partij haar administratieve functie bij het Ministerie van Defensie begin augustus 2015 abrupt zou hebben stopgezet zij thans plots bij haar tweede asielaanvraag een samenvatting van een vonnis en nota van een aanhoudingsbevel van 1 maart 2017, oftewel meer dan anderhalf jaar later, neerlegt, kan aan het als ‘Samenvatting van een vonnis bij verstek – Nota van een aanhoudingsbevel’ aangeduide document van 1 maart 2017 geen bewijswaarde worden gehecht. De enveloppe/het postpakket van DHL toont louter aan dat verzoekende partij vanuit Irak post toegezonden kreeg, doch niets meer dan dat.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot het volharden in de middelen van haar verzoekschrift, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 6 april 2017 opgenomen grond. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig mei tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS